

»
GLÄDJESPRIDARE.
En stramt fokuserad Magnus Sunesson laddar inför att brista ut i sitt största leende när klipparen börjar slakta ruffen.

HAN VILL GÖRA DIN GOLFBANA ROLIGARE

Förr ville alla ha en tuff och utmanande bana. Nu går trenden mot lättare – och roligare golf. Vi besökte skånska Lydinge som skapar spelglädje med hjälp av förre tourproffset **MAGNUS SUNESSON.**

Text: ERIC FRANZÉN | Foto: MICKAEL TANNUS

D

ET HÄR ÄR ETT AV VÄRLDENS SVÄRASTE GOLFHÅL.

Orden ovan kommer från Magnus Sunesson när vi kliver upp på tee vid Lydinge Golf Resorts fjärde hål. För dem som inte spelar från den kortaste utslagsplatsen på 305 meter väntar en omskakande resa. Ett gapande vattendrag med vajande vass överskuggar höger sida av fairway och slukar den drive som viker aningen höger.

Ja, den intuitiva spellinjen kantas också av ett vildvuxet träd. De flesta medelgolfande herrar, som kör hålet från normal klubbtee på 390 meter, står inför ett inspel på runt 200 meter eller längre – förutsatt att de lyckats peta iväg ett hyfsat rakt och långt utslag. Andraslaget ska över samma vattenhinder som även leds förbi framför greenen, där vattnets yta ökar i bredd och bestraffar alla som inte träffat sin hybrid eller fairwaywood mitt i.

– Trädet kommer inte att finnas där 2015, för det förstör hela hålet. All vass, förutom den på höger sida av vattenhindret, kommer att rensas bort. Det innebär att du till skillnad från nu ser fairway och var du ska landa. Och det kommer förmodligen att bli ett par 5. Men vi kommer inte att ändra längden på det, berättar Magnus Sunesson.

Många känner honom säkert som tourspelare eller tv-kommentator. Visitkortet har också kunnat prydas med titlar som klubbchef, banarbetare, instruktör och allmän levnadskonstnär inom golfen. Men på sistone har han primärt arbetat en hel del med banutveckling. Som här på Lydinge, strax utanför Helsingborg.

Denna gång innebär uppdraget formellt att han ska göra anläggningens 18-hålsbana till en mer spelvänlig skapelse, med markant definierade hål. Man kan också beskriva det som att han ska göra banan roligare och något enklare att spela.

– Vi vill öka spelglädjen. Vi har märkt att vi har en för tuff bana, vilket påverkar helhetsupplevelsen, som Lydinge Golf Resorts vd Björn Gidman kärnfullt uttrycker saken.

Banan byggdes under 2000-talets första hälft och är ur vissa aspekter en typisk produkt av sin tid. På den dåvarande överhettade golfmarknaden kittlades fortfarande potentiella medlemmar och greenfeegäster av begrepp som ”mäs- →

terskapskaraktär” och ”tuff utmaning”.

Sedan hände något.

En ny generation av amerikanska arkitekter hade då börjat återgå till mer traditionella designvärden där strategi och taktik lyftes fram betydligt högre än brutal svårighetsgrad. I takt med att golfmarknaden plötsligt bromsade in tvingades också banägare och klubbar fundera närmare kring vilka spelare de egentligen skulle vända sig till.

Många av dessa tankegångar har resulterat i ombyggnationer och renoveringar av befintliga svenska banor. Men i Lydinges fall var det inte aktuellt.

– Vi har alltid vetat att vi i grunden har en riktigt bra golfbana, och har alltid jobbat utifrån hur vi kan göra förändringar inom vår befintliga produkt, istället för att riva upp och göra om. Att bygga om var därför aldrig riktigt på tapeten. Men där emot kommer vi nu, i linje med Magnus förslag, att bygga om några vattenhinder. Utöver det sker inga större ingrepp, säger Björn Gidman.

ETT AV DESSA VATTENHINDER visar Sunesson upp när vi är på det andra hålet. Eller snarare berättar han om det först. Från den primära landningszonen för ett hyfsat utslag ser jag först ingenting av den damm som bevakar greenen.

– Det här kanske inte ser så svårt ut? Men det finns en stor damm före greenen som inte syns. Banan är gjord så på många ställen där vatten och bunkrar inte ska synas. Detta beställdes en gång i tiden då banan skulle vara svår som tusan. Men i dag straffas fel kategori spelare på Lydinge. Det kan finnas ett vattenhinder

”VI HAR ALLTID VETAT ATT VI I GRUNDEN HAR EN RIKTIGT BRA GOLFBANA”

OAKMONT. US Open-banan utanför Pittsburgh är ett internationellt föredöme när det gäller att rensa träd. Över 5 000 togs bort under 1990-talets andra hälft, i syfte att förtydliga och framhäva banans ursprungliga design.

FOTO: GETTY IMAGES

30 meter kort om greenen, mitt i spellinjen, som inte är i vägen för någon annan än de med 20 och uppåt i handicap. Och dem ska man inte göra det jävligare för, konstaterar Sunesson.

Detta understryks i hans plan för tvåan. Där kommer en betydande del av vattenhindret att fyllas igen och omvandlas till spelyta med finklippt gräs, vilket är en av punkterna på den övergripande åtgärdslistan. Denna tog form när Magnus Sunesson tillsammans med headpron Teddy Melen studerade hålen, och framförallt hur medlemmar och greenfeegäster betedde sig vid vissa av banans mer kritiska punkter.

– Jag tror att vi nästan la tio fulla dagar bara på att studera banan ur alla tänkbara vinklar – från ettans tee till 18:e hålets green. Även om vi visste om var problemen fanns sedan tidigare så bevisades dem för oss när vi iakttog spelare.

VI RÖR OSS FRAMÅT mot andra hålets green. Där exemplifieras en annan del av Sunessons uppdrag på Lydinge, att göra hålen tydligare och bättre definierade. Denna bit berör både estetik och att underlätta för spelaren att bena ut vad som väntar på hålet – både från tee och in mot green.

Ett av de främsta verktygen i processen är att förändra gräsets klippning. I vissa fall kommer ljus ruff att släppas upp för att inrama hålen. Det greenområde vi möter på andra hålet har något högre gräs än tidigare. Detta medför både en ökad synlighet när slaget ska planeras och stannar även flackare bollar som annars rullar ned i någon av de omgärdande bunkrarna.

– Hela greenområdet utanför puttytan var klippt på 18 millimeter förut. När det är så lågt klippt ser du inte kontraster eller konturer. Dessutom gör det att en boll som är för sned, kort eller lång till varje pris hittar ett hinder. Från det här gräset kan man också slå en pitchingwedge, en järnsjua. Ja, du kan använda lite olika klubbor och måste inte ta en sandwedge.

VINDEN PISKAR I ANSIKTET när vi tar oss mot det 18:e hålet. Där framträder en annan viktig del i arbetet med att både öka hälens tydlighet och spelvänlighet. Här kommer ett skoningslöst avslutningshål, som idag kramar de sista dropparna ur spelarna, att förvandlas till en något behagligare promenad. De nuvarande känslorna av rädsla och klaustrofobi som kantar utslaget kommer att minska betydligt när fem

till sex meter träd och buskage rensas bort från den vänstra sidans bredd. Liknande punktinsatser ska genomföras på ett antal andra hål där dungar av träd försvinner och ersätts av antingen lätt ruff, eller bredad fairway.

– När folk lämnar 18:e hålet ger vi spelarna möjlighet att komma härifrån nöjdare och gladare, istället för att vara frustrerade, summerar Sunesson värdet av det arbete som läggs ned.

Förändringarna kommer att implementeras stegvis inför 2015 års säsong. Vissa saker, som klippningar, har redan smugits igång medan de större åtgärderna genomförs under vintermånaderna. Medlemmarna och gästerna får inte en helt ny bana till maj månad, då det mesta beräknas vara klart, men en mer inbjudande och roligare golfupplevelse. Och som kostat anläggningen ett lägre pris än en fullskalig ombyggnation.

Magnus Sunessons insats som banutvecklare är då till stor del slutförd för denna gång.

– Jag tycker absolut att klubbar bör försöka optimera det man har innan de trycker på knappen för en ombyggnation. Alltså att de bör göra det som finns så bra som möjligt med alla tillgängliga medel som står till buds. Om banan sedan saknar något ytterligare så kanske man får tänka till kring om något ska byggas om. ●

Två områden svenska klubbar främst bör se över för att optimera sin bana enligt Magnus Sunesson.

KLIPPNINGEN

– Ofta saknas det lite golftänk i arbetet där. Tänk efter kring vad som händer med bollen och hur den ska reagera i olika situationer och platser. Bara genom att klippa annorlunda kan man skapa nya förutsättningar.

TRÄDVÅRD

– Detta är troligen oerhört eftersatt på många banor. Jag spelade Tylösands Norra för några år sedan och konstaterade att de borde rensa alla björkar från skogskanten och sex meter inåt. Där försvinner alla fina tallar bland träd och snår. Och liknande scenario finns på andra svenska klubbar.

1/2 ANNONS STÅ